

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 4. De duobus locis ex primo libro Commentariorum Cæsaris de bello Gallico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

De duobus locis ex primo libro Commentariorum Caesaris de bello Gallico.

CAP. IIII.

LEGEBAMVS animi causa primum librum Commentariorum Cæsaris De bello Gallico ego, & Horatius Macaranus elegantissimo ingenio, & honestissimis moribus præditus adolescens: & vt ei quidque occurrerat, in quo hæreret, ita aut ex me sciscitabatur sententiam meam, aut etiam suam ipse modestè ac verecundè proferebat. Cùm igitur ventum esset ad eum locum, vbi Ariouistus Cæsaris legatis responderet, *Ædus se obsides redditurum non esse, neque iis, neque eorum sociis iniuria bellum illaturum, si in eo manerent quod conuenisset, stipendiumq; quotannis penderent: si id non fecissent, longè iis fraternum nomen populi R. asuturum: iis recitatis, paululum substitit Horatius: &,* Quando, inquit, mihi licere voluisti, omnia dicere quæ in mentem venirent, non dissimulabo vereri me, ne hoc loco, vbi est *asuturum*, vna littera extrita, legi debeat *futurum*. Recens enim sum à sectione vltimi Æneidos, vbi commemorari ita Turnum loqui,

Longè illi dea mater erit, quæ nube fugacem

Feminea regat, & vanis sese occulat vmbribus.

Vergo illic Turnus minatur, longè Æneæ futuram matrem: ita hîc Ariouistus, longè Ædus fraternum nomen populi R. fore. Tum ego, Acute, inquam, istuc à te Horati, & ingeniosè cogitatum est: & quo tibi magis etiam de ista tua coniectura placeas, scito, eandem adprimè eruditi hominis Gabriëlis Faërne fuisse, cum vno illo quo tu quoque vsus es Virgilij testimonio niteretur: Certeque eodem modo locutus est optimus, & ipse Latinitatis auctor Ouidius octauo Metamorphoseôn:

R

Pone

Micretti
a Lectiones
LII
25

*Pone, age, nec titulos intercipe femina nostros,
Thestiada clamant: nec te fiducia forma
Decipiat: ne sit longè tibi captus amore
Auctor.*

Sed tamen cum eadem veterum librorum scriptura sit, quæ vulgaris, nihil est causæ, cur quidquam mutandum putemus. Nam hoc quoque alterum loquendi genus veteribus non inusitatum fuisse, eodem illo quem modò citavi, Ouidio cognoscitur apud quem ita legimus libro quarto:

*Huic quoque, vade procul, ne longè gloria rerum,
Quas mentiris, ait, longè tibi Iuppiter absit.*

Paulo autem infra eum, quem dixi, Cæsaris locus alius est in omnibus, quos ego quidem viderim, libris depravatus; quem qui nuper emendaverunt, magis etiam corruerunt. Nam cum dixisset Cæsar, de Gallorum sermonibus de Germanorum virtute, tantum extitisse in exercitu Romano metum, ut non mediocriter omnium mentes animosque perturbaret: *Hic*, inquit, *primum est à tribunis militum ac præfectis, reliquisque qui in urbe, amicitia causa, Cæsarem secuti magnum periculum miserabantur, quod non magnum in re militari usum habebant.* Ita enim habent veteres tum calamo notatum typis descripti libri. At in iis qui postea editi sunt, addita est negatio, hoc modo: *Non magnum periculum miserabantur.* Sed qui attentè totum locum consideraverit, facillè intelliget legendum esse, *Magnum periculum esse rebantur.*